

fattige Mand, som beruser sig. Det vil betyde økonomisk Ruin i en Mængde Hjem, og derfor stemmer jeg imod Forslaget.

Meyer: At Spiritus er en splittende Magt, faar man allerbedst Vidnesbyrd om ved at se, hvorledes de Herrer her i Tinget stille sig overfor det foreliggende Lovforslag, og man behøver for den Sags Skyld ikke at gaa længere end til den Bænk, jeg har den Ære at sidde paa. Her ere to af mine ærede Meningsfæller, hvis Mening i nogle Henseender skiller sig ud fra min. Jeg skulde tage meget fejl, om jeg ikke staa omtrent ene med den Opfattelse, jeg efterhaanden har faaet af dette Lovforslag. Ganske vist vil jeg straks indrømme, at jeg endnu mener, hvad jeg har sagt, da Sagen forelaa til første Behandling, at hvad det i allerførste Række drejer sig om, er at skabe Forhold, under hvilke man kan sikre Mennesker, der ere drikfældige, Helbredelse, for saa vidt en saadan er mulig, og at det i langt ringere Grad kan have Værdi for os at give Straffebestemmelser. Jeg holder fast her ved og mener, at naar man gennem Lovgivningen bidrager til at faa oprettet Anstalter, det være sig en stor eller flere mindre, hvor der kan skaffes Helbredelse for Drankere eller drikfældige, som det hedder i Lovforslaget, maa det anses for et meget betydeligt Fremskridt, da jo alle ere enige om, at Alkoholismen er en Sygdom, der skal behandles paa samme Maade som andre Sygdomme, der have en Slags epidemisk Karakter, kunde jeg næsten sige.

Menselv om dette maa være Hovedsynspunktet, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at foruden Helbredelse er der noget, der hedder Forebyggelse. De Midler, man har til Forebyggelse af en Sygdom som Alkoholismen, ere mere end eet. Jeg deler den Opfattelse, min ærede Partifælle paa højre Side. (Sabroe) nærer med Hensyn til Arbejderklassens Indflydelse paa dette Forhold. Jeg har forlængst paapeget dette; jeg tror, den Justits, der kan øves her, er bedre end nogen anden, og at den moralske Opdragelse, der gives herigennem, betyder langt, langt mere end alle Lovforskrifter. Det er en Opgave, som endnu ligger til Løsning for Arbejderklassen, ogsaa deri er jeg enig med det ærede Medlem, men jeg tror ikke, man kan nøjes med denne Henviisning. Jeg tror, man bliver nødsaget til, naar man vil lovgive, ogsaa at regne med de faktiske Forhold, som man her har givet sig i Lag med.

Min Partifælle for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) siger ganske vist, at han vil ikke være med til Indførelsen af flere nye Straffe. Det forekom ham og det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe), [at vi have Straffe og Politinok. Ja vel, men hvis dette Lovforslag tilsigter at give Politiet en større Indflydelse, at baste og binde os endnu mere, end Tilfældet er nu, vilde jeg sandelig være i højeste Grad betænkelig ved at have været med i Udvalget til at arbejde paa Indstillingen til Tinget. Men jeg vover at paastaa, at man paa adskillige Punkter har bidraget til, at det, man før havde af Politivilkaarlighed, i adskillige Henseender bliver mere indskrænket, naar dette Forslag bliver Lov. Ærede Medlemmer kunne nemlig ikke slippe bort fra, at man for Øjeblikket har Politiets Indblanding i alle de Forhold, hvor Beruselse gør sig gældende. Hvis Forholdet var det, at man ingen Politivedtægter havde, kunde de Herrer sige, at vi nu lave nye Straffeforanstaltninger og blande Politiet i Sagen. Men naar det ærede Medlem mener, at man kan nøjes med Politivedtægten, siger jeg: Politivedtægten giver større Spillerum for Vilkaarlighed. Det er et. For det andet har man Politivedtægten, man er altsaa her aldeles ikke paa bar Bund, vi søge blot at ordne Bestemmelserne, der nu ofte anvendes mere eller mindre vilkaarligt, vi søge at samle disse Bestemmelser paa en saadan Maade, at der bliver noget mere Ensartethed. Ville de Herrer kalde dette for nye Straffebestemmelser, forekommer det mig unægteligt, at de fortolke Loven lidt for frit.

Jeg vil ligeledes sige, at naar der baade fra mine to ærede Meningsfællers Side og fra det ærede Medlem fra Bornholms (Ingvard Jensen) Side tales om den Lighed, der skal skabes her, hvor nu Udvalget for anden Gang møder med sin Bestemmelse om Bøder i Stedet for Fængsel for Uordener i Beruselse, saa siger jeg, at de Herrer skulle tage sig lidt i Agt, at den gode Mening ikke forvandler sig til en slet. Det ser meget smukt ud, at man siger, at naar der skal være Fængselsstraf, skal der være det for den rige som for den fattige; den rige kan ikke slippe for Fængsel. Jo vist kan han det, jeg har aldrig i denne Verden set det Forhold: rig overfor fattig, hvor den rige ikke kan fri sig. Jeg skal gøre de Herrer opmærksom paa Konsekvenserne af, hvad der er vedtaget. Jeg skal ikke tale saa meget om den økonomiske Skade, der sker for